

**Må tidligst offentliggøres, når talen er holdt
Det talte ord gælder**

Rektor på Duborg-Skolen Heino Aggedam Ved mødet i Kobbermølle Børnehave Fredag den 9. juni 2023 kl. 15:30

Kære SSF-Kobbermølle, kære årsmødedeltagere

Tak for invitationen til at holde tale her i Kobbermølle i dag. Jeg er beæret over at blive spurgt om at holde en tale i så central en anledning som Årsmødet. Tak skal I have.

”Frivillig, fordi jeg ikke kan lade være” er årets tema, og det er smukt.

Smukt, fordi frivillighed er en grundsten i store dele af vores samfund, herunder bl.a. kulturarrangementer, fester og foreningsidræt.

Smukt, fordi det peger i retning af et medfødt socialt engagement i os alle.

Men også en paradoksal kliche i en tid, hvor alle foreninger savner frivillige.

Vi kan faktisk godt lade være!

Og et relevant valg af tema, fordi det rusker lidt op i os for at få os til at bidrage lidt mere.

Det er min oplevelse, at vi generelt ikke er ret gode til at sige tak til de frivillige.

Sige tak til dem, der organiserer og arrangerer alle de arrangementer, vi bliver tilbudt, men vi er til gengæld gode til at påpege fejl og mangler.

Jeg drømmer om, at vi i langt højere grad værdsætter de frivilliges indsats og ser det positive i alt det, vi har, og at vi hjælper hinanden med at gøre det hele endnu bedre.

Derfor allerede nu: Tak til jer, der har arrangeret mødet her i dag.

Tak til jer, der lægger mange timer i det frivillige arbejde, som vi andre nyder godt af.

Vi andre, jeg selv inklusive, vælger til og fra og støtter det ene, men ikke det andet, og selvfølgelig er det sådan, for vi kan ikke deltage i alle arrangementer – bare se på årsmødeprogrammet:

Ingen kan være alle steder – men omvendt må vi heller ikke tage for givet, at det ene og det andet arrangement finder sted, fordi det altid har været sådan.

Det kræver en indsats hver gang, der skal stables et arrangement på benene, og vi kan ikke regne med, at de andre altid gør det.

Min undskyldning for ikke at være frivillig i Sydslesvig endnu har været, at jeg ikke har haft tid – ikke endnu.

Jeg vil i den forbindelse tillade mig at være lidt hård ved mig selv. Jeg har hverken haft mere eller mindre tid end andre. Når jeg ikke bidrog, var det en prioritering.

Det er helt i orden at prioritere, men lad os kalde det det, det er – en prioritering, fordi der har været andet, der var vigtigere for mig.

Og jeg har prioriteret, som jeg har, fordi det allervigtigste for mig har været, at min familie faldt til i Sydslesvig.

Vi flyttede hertil for snart fire år siden, og vi er meget glade for at være her. Det var en virkelig administrativ udfordring at få styr på alle papirer, men da det først var ordnet, så fungerede hverdagen for os.

Jeg blev straks meget glad for mit nye arbejde på Duborg-Skolen, der er nyrenoveret og moderne og helt klar til de kommende mange årgange.

Vores elever tager godt imod de tilbud, vi giver dem, og eleverne er selv med til frivilligt at arrangere en masse aktiviteter på skolen. Senest planlagde eleverne at overnatte på skolen, og jeg tror, der er flere af den slags arrangementer på vej.

Eleverne har taget skolen til sig som et levende og inspirerende sted at være, og som skole tager vi mulighederne for samarbejde på tværs af mindretallets organisationer op, også selvom det giver ekstra arbejde. Vi gør det, fordi det er inspirerende og rigtigt at gøre.

Som nævnt er min familie og jeg faldet godt til i Sydslesvig, og nu kan jeg også begynde at bidrage med frivilligt arbejde, og det vil jeg gerne, og derfor er jeg som suppleant allerede blevet lempet roligt ind i en bestyrelse, og det er en ganske fin måde at komme i gang på. For det giver enormt stor glæde at se andre mennesker glædes ved ens indsats. Og det giver enormt stort sammenhold at få arrangementer stablet på benene. Derfor var min hustru også hurtig til at melde sig på banen i to bestyrelser, hvor hun arbejder frivilligt.

Jeg selv derimod skylder faktisk lidt på frivillighedskontoen, fordi jeg i ca. 30 år har profiteret af andres frivillige arbejde, for at jeg kunne udleve mine drømme og opfylde mine ambitioner.

Jeg er hver eneste frivillig, der har hjulpet mig i min sport en stor tak skyldig, og jeg er taknemmelig for deres arbejde.

For mig giver det derfor mening på alle parametre, at det frivillige arbejde skal fortsætte, hvis vi alle også i fremtiden vil kunne nyde godt af sociale arrangementer, kulturarrangementer og foreningsidrætten, og hvis vi vil give gode oplevelser videre til andre.

Men jeg og mange andre er nødt til at prioritere lidt anderledes, end vi gør nu. Vi er nødt til at bidrage bare lidt mere til fællesskabet.

Og jeg tror, at foreningerne, der mangler de frivillige, kunne være med til at tænke anderledes. Lige nu er der bestyrelser, hvor arbejdet ligger på få, men dog heldigvis brede skuldre.

Kunne det arbejde fordeles anderledes?

Kunne der til hvert arrangement forberedes en afkrydsningsliste med praktiske gøremål, så man allerede ved tilmelding bliver bedt om at melde sig til et eller flere forberedende punkter eller til oprydning?

Og er der ikke tilstrækkeligt frivilligt arbejde, så må arrangementet aflyses.

Det ændrer bestyrelsens arbejde. Det ændrer strukturen, og det ændrer spillereglerne for vores arrangementer, fordi de risikerer at blive aflyst, hvis der ikke er hjælpere nok. Det ville være ærgerligt med en aflysning af et spændende arrangement, men det kan være en naturlig følgevirkning af at have for få frivillige i og omkring foreningerne.

Og netop derfor er det også en inddragende tanke at forsøge at ændre spillereglerne, så den enkelte ikke skal sige ja til en stor bestyrelsespost, men vedkommende bidrager der, hvor han eller hun er bedst, og hvor vedkommende alligevel deltager.

Når jeg køber billet til en koncert på Flensborghus, kunne jeg fx sagtens sælge vin og vand i pausen, eller jeg kunne stable stole efter koncerten. Det kunne give et pusterum til andre.

Jeg tror, at en sådan konstruktion kunne få flere i gang med at yde en frivillig indsats, men hvis man melder sig på banen, som situationen er lige nu, så møder man en kæmpe bunke arbejde, som stort set ikke uddelegeres, fordi der ikke er hjælpere nok omkring opgaven.

Mit forslag ville, som nævnt, kræve, at vi ændrer lidt på vores vaner og strukturer, men som det frivillige engagement svinder ind lige nu – her i Sydslesvig og også nord for grænsen i hele kongeriget, opfatter jeg det som klogere at reagere på en tendens end slet ikke at gøre noget.

Jamen Heino, kloger du dig ikke lige nu, kunne I nu tænke, og svaret er: "jo, måske", og enhver er naturligvis velkommen til at være uenig med mig eller at komme med bedre ideer.

Mit bud er, at vi i de små foreninger skal organisere os på andre måder end nu, hvis vi vil have et bredt udbud af arrangementer.

Jeg deltager gerne i samtaler om, hvordan vi kan engagere flere i det frivillige arbejde ved at ændre vores forventninger til hinanden i forbindelse med forskellige arrangementer.

Det gør jeg, fordi jeg holder af det foreningsliv, der har givet mig alverdens oplevelser, som jeg som barn kun kunne drømme om, og jeg gør det frivilligt, fordi jeg ikke kan lade være.

Tak for invitationen til at holde tale her i Kobbermølle. Tak for at lytte med. Jeg ønsker jer alle et rigtig dejligt årsmøde 2023.

- og hvis I har spørgsmål, så besvarer jeg dem gerne efter bedste evne.